

676.**Rozporządzenie Ministrów: Robót Publicznych oraz Skarbu**

z dnia 24 sierpnia 1925 r.

o opłatach za czynności urzędowe, dokonywane na zasadzie ustawy elektrycznej.

Na mocy art. 18 i 22 ustawy elektrycznej z dn. 21 marca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 34 poz. 277) zarządza się co następuje:

§ 1. Za czynności urzędowe, dokonywane na zasadzie ustawy elektrycznej z dnia 21 marca 1922 r., będą pobierane na rzecz Skarbu Państwa, niezależnie od opłat i należności, opierających się na innych przepisach, następujące opłaty:

- a) ryczałtowe z tytułu udzielenia uprawnienia względnie pozwolenia (§§ 2—4),
- b) tytułem rzeczywistych wydatków, związanych z odnośniami czynnościami urzędowymi (§ 5).

§ 2. Przy nadawaniu uprawnienia (art. 5 ustawy elektrycznej) będzie pobierana opłata ryczałtowa w wysokości, zależnej od kosztu zakładu elektrycznego, a mianowicie:

przy koszcie do 25,000 złotych opłata wyniesie 300 złotych,
 przy koszcie ponad 25,000 złotych do 100,000 złotych opłata wyniesie 600 złotych,
 przy koszcie ponad 100,000 złotych do 250,000 złotych opłata wyniesie 950 złotych,
 przy koszcie ponad 250,000 złotych do 1,000,000 złotych opłata wyniesie 1,250 złotych,
 przy koszcie ponad 1,000,000 złotych do 1,750,000 złotych opłata wyniesie 1,700 złotych,
 przy koszcie ponad 1,750,000 złotych do 2,500,000 złotych opłata wyniesie 2,200 złotych,
 przy koszcie ponad 2,500,000 złotych do 4,000,000 złotych opłata wyniesie 3,000 złotych,
 przy koszcie ponad 4,000,000 złotych do 6,000,000 złotych opłata wyniesie 3,750 złotych,
 za każde dalsze 2,000,000 złotych dodatkowo opłata wyniesie 250 złotych.

O zaliczeniu zakładu elektrycznego do odpowiedniej kategorii w stopniowaniu powyższem decyduje Minister Robót Publicznych po rozpatrzeniu danych co do kosztu zakładu, dostarczonych przez ubiegającego się o uprawnienie. Za podstawę do obliczenia kosztu zakładu elektrycznego bierze się rozmiary, jakie—ze względu na przewidywaną moc zakładu przy pełnej jego rozbudowie w myśl warunków uprawnienia—winien posiadać zakład elektryczny w najbliższym stadium swej działalności.

§ 3. Przy udzieleniu zezwolenia na przeniesienie uprawnienia na inną osobę (art. 2 i 5 ustawy elektrycznej) będzie pobierana opłata ryczałtowa w wysokości $\frac{1}{3}$ kwoty, obliczonej przy odpowiednim zastosowaniu przepisów § 2.

§ 4. Przy udzieleniu zezwolenia na korzystanie z dróg publicznych (art. 8 cz. 2 ustawy elektrycznej), zarządzanych przez władze rządowe, będzie pobierana opłata ryczałtowa w wysokości, oznaczonej według tabeli z § 2 na podstawie przewidzianego kosztu urządzenia, mającego zajmować drogę, z tą różnicą, że przy koszcie urządzenia, nie przekraczającym 2,000 złotych, opłata wyniesie 30 złotych, a przy koszcie ponad 2,000 złotych, lecz nie przekraczającym 10,000 złotych, wyniesie 100 złotych. Koszt urządzenia określa po rozpatrzeniu danych, dostarczonych przez ubiegającego się o pozwolenie, władza udzielająca pozwolenia.

§ 5. Wszelkie wydatki rzeczywiste, związane z czynnościami, dokonywanymi na zasadzie ustawy

elektrycznej, w szczególności zaś wydatki, związane z przeprowadzeniem dochodzeń przy udzielaniu uprawnień i pozwoleń drogowych, jako to: wydatki na ogłoszenie w pismach, na diety i podróże urzędników, na wynagrodzenie rzeczoznawców i t. p., opłacają interesowani przedsiębiorcy bez względu, czy otrzymali żądane uprawnienie lub pozwolenie.

§ 6. Tytułem zaliczek na poczet opłat, przewidzianych w § 5, wpłaca się:

- a) przy składaniu podania o uprawnienie—300 zł., a gdy chodzi o drobniejsze zakłady elektryczne, mające zbywać energię w poszczególnych osiedlach o zaludnieniu nie przekraczającym 8.000 mieszkańców—100 złotych,
- b) przed rozpoczęciem dochodzenia na miejscu—sumę, którą oznaczy władza, prowadząca dochodzenie,
- c) przy składaniu podania o zezwolenie na przeniesienie uprawnienia na inną osobę—100 zł., a gdy chodzi o drobniejsze zakłady elektryczne, wskazane pod lit. a)—50 złotych.

Zaliczki, wymienione pod lit. a) i c), wpłaca się do kas skarbowych na rachunek Ministerstwa Robót Publicznych, wymienione zaś pod lit. b) do depozytu władzy przeprowadzającej dochodzenie.

Władza, załatwiająca podanie względnie prowadząca dochodzenie, może w poszczególnych przypadkach żądać wpłacenia tytułem zaliczek większych kwot, niż wyżej przewidziane, a nadto w razie, gdyby zaliczki wpłacone okazały się nie wystarczające,—żądać ich uzupełnienia.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Robót Publicznych oraz Ministra Skarbu z dnia 13 lutego 1924 r. w przedmiocie opłat za czynności urzędowe, dokonywane na zasadzie ustawy elektrycznej (Dz. U. R. P. № 20 poz. 217).

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: *Rybczyński*
 Minister Skarbu: *W. Grabski*